

de Forhold, der *have* været, eller efter de Forhold, der *ere*, men maa søge at afpasse de Reformere, man vil fremme, efter de Forhold, der kunne *komme*. Det er Fremtiden og Fremtidens Udvikling, der skulle bygges paa det, vi lave her.

Den ærede Ordfører sagde, at en Husmand mulig tabte 13—14 Kr. paa Nedsettelsen af Sukkerbeskyttelsen ved denne Reform, men saa tjente han det samme Beløb ind ved den øvrige Toldlov. Ja, men saa tjener han jo i Virkeligheden slet ingen Ting. En Ting er given, og det er, at da vi alle gaa ud fra, at dette her er et betydeligt og haandgribeligt Tab, saa kunde det være, at Forholdet blev adskillig ugunstigere for Husmændene til Gengæld for de Fordele, de faa. Alle de Nedsettelser, som ere store Summer paa Toldlovsforslaget, ville nemlig vise sig at være Smaanedsættelser, naar de skulle virke ned til dem, som købe deres Varer i Butikkerne. Saa ville de være reducerede betydeligt, og det kan godt give en Del Skuffelse.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa hele den Beregning, den ærede Ordfører anstillede med Hensyn til Roedyrkernes Beskyttelse nu, efter Regeringens Forslag og efter Ændringsforslagene. Han erkender meget rigtigt, at hidtil har Beskyttelsen været 1,5, og at efter Forslaget bliver Indførselstolden paa et udenlandsk Sukkerprodukt $5\frac{1}{2}$ og den indenlandske Afgift 5,2. Men saa tilføjede den ærede Ordfører, at det kan man ikke sammenligne, for allerede nu kunne visse Sukkere indføres til 4 Øre, og da den indenlandske Afgift er $4\frac{1}{2}$ Øre, er der allerede nu en negativ Beskyttelse paa $\frac{1}{2}$ Øre, som ophæves, naar det ny Forslag vedtages. Ja, men dette er i Virkeligheden kun igen et Punkt, hvor man ser bort fra de forhaandenværende faktiske Forhold. De Sukkere, som nu kunne indføres for 4 Øre, medens den indenlandske Afgift er $4\frac{1}{2}$ Øre, ere Sukkere under Lyshedsgrænse 9, og disse Sukkere egne sig virkelig ikke til Raffinering. De kunne raffineres, og der prøves derpaa, men i Virkeligheden erkendes det fra alle Sider, at de ere saa langt nede i Værdi, at Bekostning og Spild ved at raffinere disse Sukkere gøre, at man intet opnaar ved at indføre dem til disse 4 Øre. Ellers er det jo ganske klart, at hvis man havde kunnet gøre det, havde man gjort det i en ganske overordentlig Udstrækning, men det er kun en lille bitte Post paa Indførselskontoen for Sukker, som er repræsenteret af disse.

Saa tilføjede den ærede Ordfører: Se,

saadant er det, og det rette vi saaledes, at den indenlandske Afgift nu bliver 5,2 og Indførselstolden $5\frac{1}{2}$, men desuden er der en Del Sukkere, nemlig alle dem, der polarisere over 96, og dem gives der en større Beskyttelse end 0,3 Øre. Den ærede Ordfører tilføjede, at man ved ikke, hvor mange Sukkere, som polariserer over 96, der i Øjeblikket indgaa, og som altsaa ville falde ind under den forøgede Beskyttelse. Nej, det er meget muligt, at man ikke ved, hvor mange der *indgaa*, men jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at Forretningsfolk efter Forslagets Vedtagelse ikke ville lade indgaa mere. I Fremtiden ville de selvfølgelig ikke lade indgaa Sukker, som skal svare højere Indførselstold, naar de vide, at de kunne staa sig ved at indføre Sukker, som polariserer under 96, saaledes at de kun møde en Overtold af 0,3 i Forhold til det danske Raasukker. Hvorfor skulde de for at tjene Roedyrkerne og Statskassen give sig til at indføre Sukker, som mødes med en højere Overtold? Det ville de selvfølgelig ikke. De ville rette sig efter de Positioner og det Grundlag, man giver dem gennem den Lov, man vedtager.

Den ærede Ordfører sagde med Hensyn til det Forslag, jeg tillod mig at antyde, at det var umuligt, fordi det ikke stemte med Brysseler-Konventionens Normalbestemmelser. Det viser jo ikke, at det er umuligt. Det kan jo meget godt antages af Brysseler-Konventionen i Henhold til Slutningsparagraffen. Det er den ærede Ordfører jo heller ikke saa bange for; for selve det Forslag, han anbefalede, indeholder jo en Bestemmelse, der gør, at der kan udnyttes en højere Beskyttelse end den, Brysseler-Konventionen normalt tillader. Naar man nemlig ikke fuldt ud har villet rette den Fejl, man begik ved at sætte Polarisationsgrænsen mellem 2den og 3die Klasses Sukkere til 94, rette den fuldt ud ved at gaa ned til $82\frac{1}{2}$, er Forholdet jo dette, at man kan indføre Sukkere, der polarisere op mod 86, og udfad disse ved at raffinere dem faa højere Beskyttelse end den tilladte af 4,30. Altsaa maa man ikke selv være saa bange for, at det i givet Tilfælde kan lade sig gøre at gaa lidt højere, end Brysseler-Konventionen normalt tillader.

Den ærede Ordfører sluttede med at sige, at hvis man kunde finde en Maade, hvorpaa man kunde fordele Beskyttelsen retfærdigere, ja, saa vilde han være med til det. Men Forholdet er i Virkeligheden dette, at der ved det Forslag, der fore-